

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň JUDr. Olgy Petrové a Mgr. Pavly Polednové ve věci

žalobce: **MUDr. S. A. Z.**, narozený dne xxx
bytem xxx
t.č. ve vazební věznici Brno - Bohunice
zastoupený advokátem Davidem Zahumenským
sídlem Krkoškova 748/28, 613 00 Brno

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 410 000 Kč s příslušenstvím a o omluvu

k odvolání žalobce a žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. června 2019, č.j. 25 C 86/2018-127

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. a ve výroku II. **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci 10 250 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % z této částky od 25.4.2018 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. co do zaplacení částky 399 750 Kč s příslušenstvím a ve výroku III. **potvrzuje**.

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem I. stupně 22 381 Kč a na nákladech odvolacího řízení 9 974 Kč, do 15 dnů od právní moci rozsudku, k rukám Davida Zahumenského, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal na žalované zaplacení částky 410 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % z této částky od 25.4.2018 do zaplacení a omluvy zveřejněné na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti ve znění: „Vážený pane MUDr. S. A. Z., omlouváme se Vám za zásah do Vašeho práva na ochranu osobnosti, ke kterému došlo průtahy při vydání rozhodnutí o ukončení koluzní vazby a jejím nezákonným prodlužováním od 2.3.2017 do 12.4.2017“. Tvrdil, že je od 20.3.2014 trestně stíhán pro údajné spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, že usnesením policejního orgánu PČR ze dne 2.12.2013 č.j. NCOZ-7614-91/TČ-2016-417603 bylo zahájeno jeho trestní stíhání pro podezření ze zvláště závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině, zločinu krivého obvinění spáchaného ve formě spolupachatelství ve prospěch organizované zločinecké skupiny a přečinu nadřizování spáchaného ve formě spolupachatelství ve prospěch organizované zločinecké skupiny, že byl dne 2.12.2016 omezen na osobní svobodě, usnesením Městského soudu v Brně ze dne 4.12.2016 byl vzat do vazby, k jeho stížnosti bylo usnesení o vzetí do vazby potvrzeno Krajským soudem v Brně. Dne 24.3.2017 podal státní zástupce návrh na ponechání žalobce ve vazbě, dne 11.4.2017 rozhodl Městský soud v Brně tak, že se žalobce propouští z vazby, odmítl rozhodnout o ukončení koluzní vazby, dne 25.5.2017 rozhodl Krajský soud v Brně tak, že se žalobce z vazby nepropouští. Také tvrdil, že ze strany orgánů činných v trestním řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v průtazích při vydání rozhodnutí o ukončení koluzní vazby, když o ukončení koluzní vazby mělo být rozhodnuto do 2.3.2017, bylo rozhodnuto až 28.4.2017, dne 4.5.2017 mu bylo rozhodnutí VSZ o ukončení koluzní vazby doručeno, koluzní vazba tak byla uměle prodloužena nad rámec zákonné tříměsíční lhůty. Uvedl, že tímto způsobem byl udržován v nejistotě, zastrašován, podroben nátlaku a psychickému mučení, že po dobu 41 dní od 2.3.2017 do 12.4.2017, kdy režim koluzní vazby trval nad maximální zákonnou dobu tří měsíců, byl podroben přísnějšímu režimu, který je s koluzní vazbou spojen, s těmi účinky, že např. nemohl mít telefonický kontakt s rodinou, návštěvy probíhaly za přítomnosti třetí osoby, při návštěvách manželky musel hovořit česky, nemohli jej navštívit rodiče, kteří češtinu neovládají, byla mu kontrolována korespondence, tím došlo k hrubému zásahu do jeho osobnostních práv a byla mu způsobena rozsáhlá imateriální újma. Požadoval odškodnění za jeden den trvání koluzní vazby ve výši 10 000 Kč, tj. za 41 dnů od 2.3. do 12.4.2017 ve výši 410 000 Kč a omluvu v uvedeném znění. Nárok uplatnil u žalované podáním ze dne 24.10.2017, nebylo mu vyhověno.
2. Žalovaná měla za nesporné, že žalobce u ní dne 24.10.2017 uplatnil nárok na poskytnutí omluvy a zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 410 000 Kč, že jej mimosoudně neprojednala. Namítala, že žalobce nemohl být v nejistotě ohledně ukončení koluzní vazby, která může dle trestního řádu trvat maximálně tři měsíce, rozhodnutí o pominutí důvodů koluzní vazby měla za formální akt. Sporovala existenci nemajetkové újmy na straně žalobce, s tím, že o ukončení koluzní vazby (§ 67 písm. b) trestního řádu), k němuž došlo ze zákona, nemohl být v nejistotě a ve vazbě byl nadále z vazebních důvodů dle § 67 písm. a), c) trestního řádu, ohledně zpřísněného vazebního režimu v době od 2.3. do 12.4.2017 nepředložil relevantní důkazy. Výši peněžitého zadostiučinění, které žalobce požaduje, měla za přemrštěnou. Navrhla zamítnutí žaloby.

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

3. Shora uvedeným rozsudkem soud I. stupně konstatoval, že v řízení o ukončení koluzní vazby bylo porušeno právo žalobce na projednání věci ve lhůtě (výrok I.), zamítl žalobu o zaplacení 410 000 Kč s příslušenstvím (výrok II.), zamítl žalobu o zveřejnění omluvy ve znění žalobcem formulovaným (výrok III.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 24 381 Kč, k rukám jeho právního zástupce do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.).
4. Po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného, ze dne 12.12.2017, č.j. 12 KZZ 7/2017-51, je JUDr. Michal Galát, státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Brně, vinen, že jako dozorový státní zástupce ve věci vedené u Vrchního státního zastupitelství v Olomouci – pobočka v Brně pod sp. zn. 3 VZV 6/2016 proti obviněnému MUDr. S. A. Z., který byl pro zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku a další trestné činy stíhán vazebně z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b), c) trestního řádu v rozporu s ust. § 72a odst. 3 věty první, § 73b odst. 4 trestního řádu a čl. 33 odst. 2 a 5 pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009 o trestním řízení po uplynutí maximální tříměsíční lhůty pro trvání koluzní vazby obviněného, která skončila dne 2.3.2017, nevydal usnesení o pomnutí tohoto vazebního důvodu a o změně důvodů vazby nevyrozuměl věznicí, v níž obviněný vykonával vazbu a na místo toho podle § 14 odst. 2 zák. č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, nadále stanovoval podmínky pro uskutečnění návštěv u obviněného ve vazební věznicí, jež ve dnech 3.3.2017 až 14.3.2017 povolil v termínech 16.3.2017 a 30.3.2017 za podmínky přítomnosti vyšetřovatele. Při neoprávněném výkonu koluzní vazby byl obviněný i tak nadále podroben zvláštním režimovým opatřením a omezením, které podle § 7 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 2 a § 13a odst. 1 zák. č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, spočívaly v jeho umístění odděleně od ostatních obviněných, v odeslání jeho soukromé korespondence ke kontrole policejnímu orgánu dne 13.3.2017 a v omezení možnosti telefonického hovoru s osobou blízkou, přičemž o pomnutí důvodů koluzní vazby u obviněného byla vazební věznice vyrozuměna až dne 12.4.2017 Městským soudem v Brně. Žalobce byl umístěn do výkonu vazby ve Věznici Brno od 4.12.2016 do 12.4.2017 podle § 67 písm. a), b), c) trestního řádu, dne 12.4.2017 obdržela věznice přípis Městského soudu Brno, v němž bylo konstatováno, že Věznice Brno nebyla zpravena o tom, že důvod koluzní vazby obviněného pomínul. Na základě telefonické komunikace s Městským soudem Brno byl obviněnému dne 12.4.2017 zrušen § 67 písm. b) trestního řádu, dne 21.4.2017 obdržela věznice přípis Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, v němž státní zástupce konstatoval zánik tzv. koluzní vazby dle § 67 písm. b) trestního řádu, následně věznice Brno obdržela dne 3.5.2017 usnesení Vrchního státního zástupce v Olomouci ze dne 28.4.2017, s konstatováním, že pomínul důvod vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu.
5. Takto zjištěný skutkový stav soud I. stupně posuzoval po právní stránce podle § 13 odst. 1, § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále také jen zákon). Dospěl k závěru, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nevydání rozhodnutí v zákonné lhůtě, když do 2.3.2017 nebylo příslušným orgánem rozhodnuto o ukončení koluzní vazby žalobce, a tato fakticky trvala až do 12.4.2017, význam řízení pro žalobce hodnotil jako zvýšený, neboť se jednalo o řízení v trestní věci, v němž lze očekávat zvýšený zájem na přijetí rozhodnutí týkajícího se osobní svobody jednotlivce. Měl za prokázané, že žalobci byly povoleny návštěvy v termínech 16.3.2017 a 30.3.2017 za přítomnosti vyšetřovatele, že byl nadále podroben zvláštním režimovým opatřením a omezením, které spočívaly v jeho umístění odděleně od ostatních obviněných, v odeslání jeho soukromé korespondence ke kontrole policejnímu orgánu dne 13.3.2017 a v omezení možnosti telefonického hovoru s osobou blízkou. Neměl za prokázané, přes poučení dle ust. § 118a odst. 3 o.s.ř., že žalobci bylo nesprávným úředním postupem způsobeno rozsáhlé psychické a duševní utrpení. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 40/2009,

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

sp.zn. 30 Cdo 3076/2012, sp.zn. 31 Cdo 1684/2010 uzavřel, že odpovídající a účinnou formou zadostiučinění je konstatování porušení práva, když intenzita zásahu do práv žalobce nebyla natolik vysoká, aby bylo na místě jej odškodnit v penězích, žalobu proto co do požadavku na finanční odškodnění a na omluvu zamítl a současně konstatoval porušení práva žalobce na projednání věci ve lhůtě.

6. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., jejich náhradu přiznal co do základu nároku úspěšnému žalobci, s tím, že sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč, a z nákladů právního zastoupení, dle vyhlášky č. 177/1996 Sb.
7. Rozsudek soudu I. stupně napadli žalobce i žalovaná včasným odvoláním.
8. Žalobce brojil proti výroku II. a III. rozsudku, souhlasil s názorem soudu I. stupně, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu, k porušení jeho práva na projednání věci ve lhůtě, naopak nesouhlasil s jeho závěrem, že adekvátním odškodněním je konstatování porušení práva. Poukazoval na judikaturu Nejvyššího soudu dle níž odškodnění ve formě konstatování porušení práva připadá v úvahu jen v těch případech, kdy je újma způsobená poškozenému zanedbatelná, kdy význam předmětu řízení pro poškozeného je nepatrný. Zdůraznil, že posuzované řízení pro něj bylo vysoce významné, že tento význam je dán již samotnou podstatou koluzní vazby, že mu bylo způsobeno rozsáhlé duševní utrpení. Vyjádřil se k jednotlivým omezením, kterým se musel vzhledem k nerozhodnutí o ukončení koluzní vazby podřídit, tj. nemožnost užívání telefonu ke kontaktu s osobou blízkou, kontrola korespondence, omezení a podmínky pro uskutečnění návštěv, kdy při návštěvách manželky byla přítomna policistka, s manželkou musel hovořit česky, nemohli jej navštívit rodiče, kteří česky nemluví. Navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl v napadených výrocích změněn tak, aby žalobě bylo zcela vyhověno.
9. Žalovaná brojila proti výroku o nákladech řízení. Namítala, že žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 4 000 Kč z důvodu, že uplatnil dva nároky, nárok na peněžité odškodnění a na omluvu, že s nárokem na omluvu nebyl úspěšný a tudíž by jí neměla být uložena povinnost žalobci soudní poplatek ve výši 2 000 Kč uhradit.
10. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaných odvolání napadený rozsudek, včetně řízení, které mu předcházelo dle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je částečně opodstatněno, že odvolání žalované je důvodné.
11. Soud I. stupně zjistil dostatečně skutkový stav věci, věc posoudil po právní stránce podle příslušného právního předpisu, s jeho závěrem, že přiměřeným zadostiučiněním pro žalobce je konstatování porušení práva se však odvolací soud neztotožňuje.
12. V řízení bylo prokázáno a není sporné, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu dle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., spočívajícímu v nevydání rozhodnutí o pomnutí vazebního důvodu dle ust. § 67 písm. b) trestního řádu, o skončení koluzní vazby žalobce v zákonné lhůtě. Rovněž bylo prokázáno, že žalobce byl v době od 2.3. do 12.4.2017, tj. po dobu 41 dní podroben přísnějším podmínkám, které jsou s výkonem koluzní vazby spojeny, tedy, že bylo zasaženo do jeho osobnostních práv, a to v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem. Shodně se soudem I. stupně dospěl odvolací soud k závěru, že zákonné podmínky pro vznik objektivní odpovědnosti státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem jsou dány, neboť byly kumulativně splněny tři podmínky: 1) nesprávný úřední postup, 2) vznik nemajetkové újmy, 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem nemajetkové újmy.
13. Podle ust. § 5 zákona stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

- a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním,
- b) nesprávným úředním postupem.
14. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.
15. Podle ust. § 31a odst. 2 zákona zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
16. Odvolací soud je toho názoru, že význam dopadů koluzní vazby do psychické a osobnostní sféry žalobce nelze mít za nepatrný, neboť nevydáním rozhodnutí o pominutí vazebního důvodu dle § 67 písm. b) trestního řádu byl žalobce udržován v nejistotě, do kdy budou omezení spojená s výkonem koluzní vazby trvat, a těmito omezením byl skutečně vystaven. Nelze hovořit o tom, že význam předmětu řízení pro žalobce byl mimořádně vysoký, s ohledem na skutečnost, že trestní řízení a vazba žalobce trvala tak jako tak, ale je třeba zvažovat právě ta omezení, která do jeho osobní sféry zasáhla, která byla představována zejména tím, že nemohl mít telefonický kontakt s blízkou osobou, že při návštěvách manželky byla přítomna policistka, musel splnit podmínku hovoru v češtině. Na základě těchto skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že přiměřeným odškodněním pro žalobce, při standardním významu očekávaného rozhodnutí, je odškodnění v penězích.
17. Dále odvolací soud zvažoval, v jaké výši by se žalobci mělo peněžitého odškodnění dostat. Nutno uvést, že nejde o případ nesprávného úředního postupu spočívajícího v nepřiměřené délce řízení, s ohledem na dobu trvání nesprávného úředního postupu (41 dní) nelze výši určit ve smyslu např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12.1.2011 sp.zn. 30 Cdo 1151/2009, tedy jako základní částku odškodnění 15 000 až 20 000 za rok, za první dva roky polovinu, tuto dále modifikovat dle kritérií obsažených v ust. § 31a odst. 3 zákona. Odvolací soud vycházel z toho, že žalobce je odškodňován za výkon vazby, že dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31.5.2012 sp. zn. 30 Cdo 914/2011 se za adekvátní odškodnění v případě nezákonného omezení svobody považuje částka 500 Kč až 1 500 Kč za jeden den trvání vazby. Vzal v úvahu konkrétní okolnosti tohoto případu, tedy, že v případě žalobce nelze hovořit o nezákonné vazbě ve smyslu omezení osobní svobody, neboť vazební důvody dle § 67 písm. a), c) trestního řádu u něj i v rozhodné době přetrvávaly, ale odškodnění se mu dostává za to, že musel strpět omezení přísnějšími podmínkami vazby koluzní. Dospěl k závěru, že odpovídající zadostiučinění představuje částka 10 250 Kč, která vychází z odškodnění 250 Kč za den vazby.
18. S ohledem na shora uvedené byl rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. a ve výroku II. změněn podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že žalobci byla přiznána náhrada ve výši 10 250 Kč se zákonným úrokem z prodlení běžícím po uplynutí šesti měsíční lhůty ode dne, kdy byl nárok předběžně uplatněn u žalované (rozhodnutí NS sp.zn. 25 Cdo 2060/2001). Ve výroku II. byl rozsudek soudu I. stupně co do zaplacení částky 399 750 Kč s příslušenstvím jako věcně správný potvrzen podle ust. § 219 o.s.ř.
19. Rozsudek soudu I. stupně byl jako věcně správný potvrzen podle ust. § 219 o.s.ř. i ve výroku III., kterým byl zamítnut požadavek na poskytnutí omluvy. Omluva je dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu (např. rozhodnutí ze dne 14.7.2015 sp. zn. 30 Cdo 2486/2013, ze dne 30.5.2018 sp. zn. 30 Cdo 2263/2016, ze dne 18.5.2016 sp.zn. 30 Cdo 4815/2015) uznávaným

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

satisfakčním prostředkem, je chápána jako projev uznání chyby odpovědným subjektem, je však třeba vzít v úvahu i obsah a formu požadované omluvy a skutečnost, že poskytnutí zadostiučinění v penězích je považováno za pro poškozeného nejsilnější a nejhodnotnější formu zadostiučinění. Odvolací soud neshledal důvody pro poskytnutí zadostiučinění ve formě omluvy, vedle peněžitého zadostiučinění, jak z důvodu, že se žalobci dostává právě finančního zadostiučinění, tak i z důvodu, že formulace omluvy, při současném požadavku na její zveřejnění na webových stránkách, by mohla být zavádějící, vzbuzující dojem, že žalobce byl ve vazbě vůbec i z důvodů podle § 67 písm. a), c) trestního řádu, nezákonně a to je v rozporu se skutečností. Krom toho nijak nevysvětlil, proč žádá omluvu ve formě jejího zveřejnění, proč ne např. dopisem, ani nespécifikoval po jakou dobu by omluva měla být zveřejněna. Věc žalobce je velice medializována a odvolací soud je navíc názoru, že žalobce k požadavku na omluvu nevede až tak moc potřeba morálního zadostiučinění, ale spíše potřeba vyvolání pozitivní publicity, čemuž nasvědčuje i skutečnost, že zásadně nesouhlasil s odškodněním formou konstatování porušení práva, které je vedle omluvy rovněž morálním satisfakčním prostředkem.

20. Vzhledem k částečné změně napadeného rozsudku rozhodoval odvolací soud dle ust. § 224 odst. 1, 2 ve spojení s ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. o nákladech řízení jak před soudem I. stupně tak i před soudem odvolacím. Dospěl k závěru, že žalobci náhrada nákladů řízení náleží, neboť co do základu uplatněného nároku uspěl.
21. Náklady za řízení před soudem I. stupně tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, odměna za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále také jen vyhláška), za převzetí věci, podání žaloby a účast u dvou ústních jednání, dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky, čtyři režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky, náhrada za promeškaný čas ve výši 2 400 Kč, náhrada cestovného ve výši 844 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a), § 13 odst. 1 vyhlášky) a náhrada daně z přidané hodnoty dle ust. § 137 odst. 1, 3 o.s.ř. ve výši 3 537, celkově 22 381 Kč. Odvolací soud shledal opodstatněnou námitku žalované, pokud jde o zahrnutí soudního poplatku z návrhu na omluvu do nákladů řízení, částku odpovídající tomuto soudnímu poplatku ve výši 2 000 Kč do nákladů řízení nezapočítal, neboť s tímto nárokem žalobce neuspěl.
22. Náklady odvolacího řízení tvoří dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky, za podání odvolání a účast u odvolacího jednání, dle ust. § 11 odst. 1 písm. g), k) vyhlášky, dva režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky, náhrada za promeškaný čas ve výši 1 200 Kč, náhrada cestovného ve výši 243 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a), § 13 odst. 1 vyhlášky) a náhrada daně z přidané hodnoty dle ust. § 137 odst. 1, 3 o.s.ř. ve výši 1 731 Kč, celkově 9 974 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku, měnícímu výroku, nelze podat dovolání.

Proti tomuto rozsudku, potvrzujícímu výroku, lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Praha 21. listopadu 2019

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.